

NASA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XVIII
številka 2/3
27. februar 1990

Izhaja tritedensko

Moratorij za Barje!

Nato, kako veliko naravno bogastvo je naše Barje, je dolga leta naše politike in urbaniste opominjal zdaj že pokojni profesor Albin Stritar, tudi član našega občinskega izvršnega sveta, ki je imel ta delček naše občine še posebno rad. Zdaj se je za to, da je treba Barje zavarovati pred nepremišljenimi in nepopravljivimi posegi, zavzel tudi naš izvršni svet. V razpravi o dopolnitvi dolgoročnega razvoja Ljubljane je Stane Droljic odločno zahteval, da do izdelave dokumentov, ki bodo Barje zaščitili kot naravni spomenik, nihče na njem ne sme ničesar graditi – niti letališča, niti igrišča za golf ali campinga. To so namreč tri stvari, ki naj bi jih Barje dobilo in za prvo od njih, letališče, je bilo celo že izdano tudi lokacijsko dovoljenje.

Očitno je, da takega obrata s strani občine ni pri mestnih načrtovalcih nihče pričakoval, saj so predstavniki služb, ki so pripravljale mestne razvojne načrte, na seji IS močno podvomili celo v to, da bo sodišče (če bi kdo iskal pravico v tej

instituciji) upoštevalo razloge za tako ostre zahteve po zaščiti Barja. Dejstvo je namreč, da taka zahteva pomeni korak nazaj pri pripravi dolgoročnih razvojnih načrtov za Ljubljano – pa ne korak nazaj zato, ker bi viška občina hotela stati napoti razvoja, ampak zato, ker bo trca marsikaj začeti načrtovati znova.

Sklepa, izvršnega sveta o moratoriju na posege v Barje, kar so pred časom zahtevali tudi delegati naše skupščine, je tudi v nasprotju s sklepom predsednikov občinskih in mestnega komiteja za urbanizem in varstvo okolja, ki so načrte, ki jih je IS sredi tega meseca zavrnil, »požegnali«.

Če smo se namreč v Ljubljani in občini že odločili, da bomo razvoju žrtvovali tisti del Barja, ki urbanizaciji tako ali tako ne bi ušel, še ne pomeni, da lahko zdaj kdo razpolaga z vso površino naravnega bogastva, ki bi ga povsod po svetu brez pomislekov in pregovarjanj ohranili nedotaknjenega.

Dan žena – dan kot vsi drugi?

Čeprav nas loči le še nekaj dni od našega edinega ženskega praznika – 8. marca – se večina naših žena, kot kaže, še ne spomni ne nanj. Ko pa bo najbrž spet vse minilo tako neopazno, skromno, z veliko manj pozornosti, kot bi jo sicer zaslužile žene. Ali pa bodo spet praznovali le tisti, ki že tako kar naprej praznujejo.

Slavica Česnik Simona Zupan Alma Bonselj

Slavica Česnik, inženirka kemije iz Trnova:

»Od dneva žena ne pričakujem prav nič posebnega. Morda kako rožo, toda tudi za to mi je čisto vseeno, ali jo dobim ali ne. Bolj pomembno je, da se te tisti, ki naj bi ti jo

prinesli, spomnijo tudi ostale dni, v vsakdanjem življenju.

Zal dan žena največkrat praznujejo samo moški, da lahko pijejo. Ženske smo še vedno povsod v inferiornem položaju. Prav zato mislim, da bo ta praznik dobil svoj pravi pomen šele tedaj, ko ga bomo nehali praznovati...«

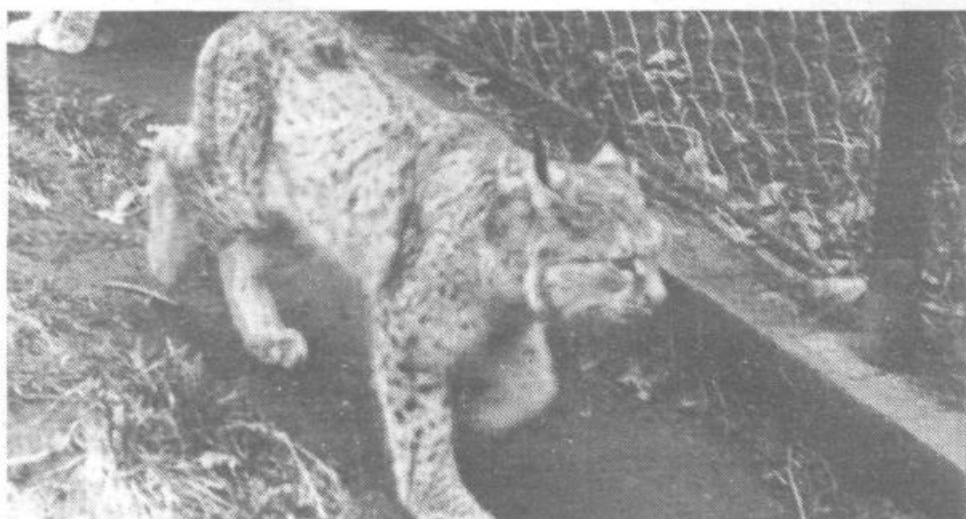
Simona Zupan, dijakinja z Dobrove:

»Za zdaj še ne vem, če se me bodo tudi letos spomnili s kakim darilom. Od fanta pričakujem vsaj kako rožo, če že ne drugega. Morda si bova kako rožico spet izmenjali tudi z mami. Sicer pa mi 8. marec pomeni predvsem to, da doma ni treba delati in da nas v šoli ne sprašujejo. Res škoda, da ni tak praznik vsak dan.«

Alma Bonselj, gospodinja z Viča:

»Prav ničesar ne pričakujem. To bo dan kot vsi drugi v letu. Zdaj se še posebej nimam kaj nadejati, ker sem ostala sama, saj mi je mož že pred leti umrl. Toda tudi sicer 8. marca nikoli nisem posebej praznovala.«

BRANKO VRHOVEC

Risi v ljubljanskem živalskem vrtu

Prebivalci ljubljanskega živalskega vrta so te dni dobili zanimivo okrepitev, ki bo bržčas razveselila številne obiskovalce: iz Ošjeka sta prišla risa (samec in samica), ki jih sicer sila porekdo vidimo v naših zooloških vrtovih. Živali, največji mački evropskih gozdov, sta dobili »stanovanje« v bivši kletki črnega panterja in kot kaže, se vsaj za zdaj kar dobro počutita. Nekoliko izbirična sta risa le pri prehrani, saj jima morajo vsaj enkrat na teden pripraviti živ »obrok«. Sicer pa živali vsak dan pospravita kilogram do kilogram in pol piščančjega mesa ali kakega drugega svežega mesa.

Z nabavo risov ljubljanski živalski vrt (po besedah »hišnega« veterinarja Iztoka Emeršiča) dosledno sledi svoji osnovni usmeritvi, po kateri naj bi dali poseben poudarek našim avtohtonim živalim, med katere sodijo tudi te mačke.

B. VRHOVEC

Bralci!

Tudi v tej številki našega glasila nameenjamo VOLITVAM '90 posebno prilogo.

Tudi v tej jih ga vam, spoštovani bralci in volilci, politične organizacije sporočajo potek svojih predvolilnih aktivnosti, predvsem pa vam predstavljajo dela svojih volilnih programov!

Obveščamo vas, da bomo v naslednjih številkah našega in vašega glasila objavili seznam kandidatov, ki jih boste na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik volili 8. in 22. aprila!

UREDNIŠTVO

Objavljamo datume nekaterih zborov volilcev v KS, ki bodo potekali v krajevnih skupnostih po izidu te številke Naše komune:

28. februarja KS Kozleja	– ob 17. uri v OŠ Cveto Močnik-Florijan
KS Vič	– ob 17.30 v OŠ Marjan Novak-Jovo Nanoška 2
1. marca KS Galjevica KS Milan Česnik	– ob 18. uri v prostorih KS
KS Murgle	– ob 17. uri v veliki dvorani občine Vič-Rudnik
KS Želimlje	– ob 18. uri v dvorani OŠ Cveto Močnik-Florijan
	– ob 18. uri v prostorih KS

Na vseh zborih volilcev bodo razpravljali o predlaganih kandidatih za spomladanske volitve.

NAŠA ANKETA

Bolje preveč strank kakor ena sama

Bolj ko se bližajo spomladanske volitve, bolj ognjevit meljejo propagandni mlini političnih strank, ki bodo na njih nastopile. Večina ljudi se je verjetno že zdavnaj opredelila, ali pa je ves predvolilni cirkus niti kaj posebno ne zanima, češ: le kdoo se bo še znašel iz te poplave novonastalih strank (med katerimi so vsaj nekatere, milo rečeno, prave karikature). Vsi pa so si soglasni vsaj v nečem: svobodne demokratične volitve so nujnost, saj tako kot je šlo doslej, ne gre več naprej.

Rozi Zbontar, upokojenka z Belega pri Polhovem Gradcu:

»Najbrž je prav, da je tudi v politiki več različnih pogledov. Je pa zadnje čase nastalo toliko najrazličnejših strank, da človek res ne ve več, kdo pije in kdo plača. Meni so nekako še najbližji sivi panterji, saj me zanima samo še pokojnina. Mislim, da je njihov program edina pravična borba za dostojno življenje upokojenecv. Tudi sama sem postala članica te stranke. Na začetku, kot je kazalo, ni bilo niti ene panterke, pa sem si dejala, bom pa jaz prva.«

Majda Pečarič, gostilničarka z Vrhovcev:

Konkurenca je vedno zdrava, pa naj bo v gospodarstvu ali v politiki. Sama sem na splošno antipolitik. Najbližja mi bo tista stranka, ki ne bo več gradila na bratstvu in jedinstvu, kajti to je bilo zgrešeno že od samega začetka. Ne moremo biti bratje in sestre (z ljudmi iz drugih republik), ker to nismo po krvi, ampak se bomo morali naučiti spoštovati drug drugega na osnovi naših razlikosti; le tako bomo lahko postali dobri prijatelji.«

Majda Oblak, varuhinja iz Polhovega Gradca:

»Mislim, da je prav, da partija sestopa z oblasti. Zakaj ne bi bili enkrat vsi enaki. V svoji politiki je partija brez dvoma pretiravala, namesto da bi ubrala srednjo pot. Zato bomo morali zdaj vsaj tisti, ki bodo prišli za njo, izbrati srednjo pot.«

Darko Perovšek, pravnik iz Murgel:

»Ker do zdaj nisem imeli strank, mislim, da je koristno, da pridejo do izraza tudi mnenja drugače razmišljajočih ljudi, pa čeprav se ne razhajajo mnogo, kar zadeva osnovne koncepte: najbrž si prav vsi želimo napredek in boljše. Kritična opo-

Rozi Zbontar

Jože Javoršek

Nada Butala

Miha Prebil

Majda Pečarič

Jože Javoršek, pisatelj z Mirja:

»Navdušen sem nad tem, da 'zacvetijo vse rože'. To je bilo geslo kitajske revolucije, ki pa svojih ciljev ni uresničila; upam, da jim bomo uresničili vsaj mi. Moramo pa jih uresničevati v duhu prave demokracije in ne v duhu naših predvolilnih strankarskih bojev, kajti sicer bomo šli v zgodovino nazaj, ne pa naprej.

Sicer pa se sam štejem za nestranskega človeka. Nikoli nisem bil v nobeni stranki, ker se mi pač zdijo nezdružljive z umetniškim ustvarjanjem, ki sem se mu zapisal z dušo in telesom. Če pa bi že moral svetovati, koga voliti, potem bi svetoval tiste, ki so se pri upravljanju dežele naučili ob svojih napakah končno to deželo upravljati s čutom za njeno suverenost, svobodo in razvoj; edino to pa vodi v Evropo.«

zicija je gotovo koristna in potrebna. Opažam pa, da gremo pri tem že v drugo skrajnost, saj je strank le preveč, programi pa so skoraj enaki.«

Anton Ingolič, pisatelj z Vrhovcev:

»Mislim, da je že zadnji čas, da je prišlo do sprememb. Aktivnosti novih strank poznam le v grobem, ne poznam pa natančneje njihovih programov, ker zavoljo sive mreže na očeh težko berem. Prepričan sem, da je vsaj v nekaterih programih marsikaj dobrega, vprašanje pa je, kaj bodo izvoljeni poslanci lahko uresničili.«

Zvone Vugrin, dokumentarist iz Horjula:

»Včlanil sem se v Demokratično zvezo Slovenije že ob njenem nastanku v Cankarjevem domu in sicer iz čistega revolta do vseh svinjarij, ki so se dogajale pod patronatom enostranskega režima. Če bi se tedaj pojavila kaka druga alternativ-

Majda Oblak

Darko Perovšek

Anton Ingolič

Zvone Vugrin

Franc Vidmar

Nada Butala, administratorka z Viča:

»Sama sem se odločila za Školjčca. Mladi imajo zdaj prednost, saj so tastari vse 'zafurali'. Je pa toliko strank, da človek ne ve več, kaj bi. Tudi njihovi programi so si podobni kot jajce jajcu. Še najbolj direktna se mi zdi ZSMS, saj nič ne skriva, kaj misli, ničesar se ne boji, zraven tega pa je razkrinkala že marsikaj, kar je še do nedavno veljalo za tabu.«

Miha Prebil, učenec OŠ iz Horjula:

»Prav nič ne spremljam teh političnih dogodkov, ker me ne zanimajo. Bodo že starši vedeli, kaj in kako. Morda se bom bolj zanimal za te stvari, ko bom starejši. Tudi v šoli se o tem nič ne učimo, vsaj do zdaj se nismo; mogoče se bomo drugo leto. Prav zato tudi ne morem vedeti, za katero stranko bi se odločil.«

na stranka, bi se včlanil vanjo. Toda zdaj imam vendarle pomisleke: v časopisu Demokracija sem zasledil članke, ki smrdijo po nizkih udarcih. Ker so se že komunisti tako svinjsko obnašali, sem vsaj od alternativcev pričakoval čistejšo igro: takšno obmetavanje z blatom nasprotnikov pa lahko škoduje samo njim samim.

Franc Vidmar, avtoprevoznik iz Notranjih Gor:

»Ker izhajam z kmetov, mi je nekako še najbližja kmečka stranka. Od kmetovanja bomo živeli, če služb enkrat ne bo več. Sicer pa vsega tega predvolilnega cirkusa sploh ne spremljam. Danes nikomur ni za verjeti kaj dosti. Je pač tako, da nekateri enkrat govorijo eno, drugi pa čisto drugo.«

BRANKO VRHOVEC